

[Nordqvist.]

give anledning til en bredere debat i udvalget, og den deltager vi gerne i, men vi afventer også ågerudvalgets betænkning.

Gunhild Due: Da hr. Poul Dam pludselig ikke kan være til stede, skal jeg tilsige selvvillig behandling. Hr. Poul Dam har sin vane tro en del juridiske problemer, han gerne vil drøfte i udvalget, men det er klart, at vi vil hilse enhver forbedring på disse områder med glæde.

Personlig kan jeg også hilse enhver forbedring i forbrugernes stilling med glæde. Presset mod forbrugerne vokser stadig, og det er svært for forbrugerne at være tilstrækkeligt inde i alle de forhold og tilbud, man i dag kan komme ud for. Men jeg må også vedgå, at jeg erindrere arbejdet med den nye næringslov, som vi havde kort tid efter at jeg kom ind i tinget, og de gange, vi har haft konkurrenceloven til behandling herinde, hvor jeg forgæves prøvede på at få socialdemokraterne til at tage lidt mere vare på forbrugernes interesser. De tog måske nogen vare på dem, men ikke så meget, som jeg synes man skulle. Jeg husker endnu med græmmelse min forgæves kamp for forbud mod handel med bøger ved dørene, hvor man stadig den dag i dag møder grelle tilfælde af misbrug.

I øvrigt er det jo sådan, at forbrugerne mange gange aldrig kommer frem med de tilfælde, hvor de er blevet misbrugt, enten fordi de anser det for håbløst, de kender ikke vejene, ved ikke, hvordan de skal bære sig ad, men affinder sig og bliver bange, første gang de får brev fra en sagfører osv., eller også generer de sig simpelt hen for at indrømme, at de har ladet sig overtale til noget, som ved nærmere eftertanke ikke var så forfærdelig klogt.

Jeg hilser naturligvis enhver forbedring med glæde, og jeg tror i øvrigt ikke, at de foreslåede ændringer er tilstrækkelige, men jeg kommer jo ikke i udvalget, så det må hr. Poul Dam tage sig af.

Kjær Rasmussen: De socialdemokratiske lovforslag, som her er fremsat, forsøger på at give domstolene et lidt klarere grundlag for indgriben over for de groveste former for udnyttelse af befolkningen. Naturligvis kan man ikke gå imod sådanne forslag, men vi

synes dog, det bør siges, at vi ikke anser dem for at være vidtrækkende nok.

Hvad angår forslaget om ændring af aftaleloven, rammer dette jo ikke engang de tilfælde, hvor kunden er blevet overtalt til at købe noget, han eller hun ikke har brug for og heller ikke råd til. En egentlig fortrydelsesparagraf i købeloven ville således udgøre et langt bedre værn. Det kan ikke være rigtigt, som det foregår nu. Jeg er bekendt med et tilfælde, hvor en mand for ganske nylig købte en bil. Efter købekontrakten får sælger, altså automobilforhandleren, en frist på 5 dage, inden for hvilke han kan lade handelen gå tilbage. Køber får ikke den samme frist og har altså ikke den samme ret, og det kan vel ikke siges at være særlig rimeligt. Muligheden for fortrydelse må være den samme for begge parter. Men hvis man nu virkelig skulle gå til ondets rod, ja, så kunne man jo forbyde al den reklame, som skal få folk til at købe ting, de ellers ikke ville have købt, og som kun tjener til at holde en eller anden i princippet tilfældig produktion i gang. Lad os nu antage, at befolkningen havde kontrol med, hvad der skulle produceres, så kunne vi formentlig undgå meget meningsløst arbejde. Der ville i så fald være gode chancer for, at produktionen virkelig blev indrettet efter menneskenes behov og ikke som nu efter kapitalejernes profitbehov. Dybest set er dette jo et spørgsmål om at vælge. Skal man fortsat producere vanvittige mængder af hårde hvidevarer, automobiler, fjernsyn osv., alle med indbygget slid, således at en tilpas kort levetid er sikret, eller skal der produceres boliger, børneinstitutioner m. v., som menneskene virkelig har behov for? Det valg træffes i dag af kapitalejerne, idet disse besidder investeringsmuligheden. Vi synes, at denne beslutningsproces burde være demokratisk.

Jeg har villet tage disse ting med her, fordi de i høj grad vedrører de fremsatte lovforslag, men jeg er da meget godt klar over, at det, jeg her har sagt, går langt ud over hr. K. Axel Niensens tanker med lovforslagene og vel ud over hr. K. Axel Niensens politiske intentioner i det hele taget.

Kai Moltke: Jeg må for mit vedkommende betegne det som et hanefjed frem mod visse forbedringer, når man fra social-